Barbes de balena

(o de què estan fetes les cotilles)

Una producció de: EL MALDÀ

Amb el suport de: Generalitat de Catalunya Departament de Cultura · Ajuntament de Barcelona · 125 anys LLOPART

Durada: 70 min
Idioma: Català i Castellà

FITXA ARTÍSTICA

Amb:

Ariadna Cabiró/ Gemma Pujol

Cinta Moreno

Núria Cuyàs

Anna Romaní / Anna Rosell

Dramatúrgia: **Anna Maria Ricart**

Direcció: **Mònica Bofill**

Composició musical: **Ariadna Cabiró**

Coreografia: **Anna Romaní**

Escenografia i vestuari: **Maria Albadalejo**

Fotografia: **Núria Gámiz**

Producció: **Marina Marcos**

Estudiant en pràctiques: **Laura Solé**

Agraïments: Institut del Teatre, Xamfrà, Lipi Hernández, Bàrbara Raubert, EMMCA, Loles Cuyàs, Joan Cuyàs, Derry Oates, Mercè Escalas, Sheila Garcia, Marina Marcos… i a les nostres mares, àvies, besàvies...

SINOPSI

Barbes de balena fa un recorregut per la vida de la doctora Dolors Aleu i Riera (1857-1913), la primera dona llicenciada en medicina a Catalunya i a l'estat espanyol. La seva va ser una carrera plena d'obstacles, que va anar superant, per exercir una professió aleshores vetada a les dones. A partir de la seva figura, també fem memòria de les nostres àvies, besàvies..., i reflexionem sobre les dones d'avui en dia. A l'època de la doctora Aleu, les dones portaven cotilla, i nosaltres?

EL PROJECTE

Barbes de Balena és un espectacle teatral que reuneix a set dones creadores de diferents disciplines artístiques: la interpretació, la música, la dansa, la dramatúrgia, l'escenografia i el figurinisme, i la direcció. El punt de partida és la història de la Dolors Aleu i Riera, la primera dona de l'estat espanyol que es va llicenciar en medicina i que, a més, va exercir de metge. En un moment en què semblava impensable que una dona pogués llicenciar-se i molt menys exercir una professió considerada "masculina", **Dolors Aleu i Riera va obrir camí, no només amb el seu exemple, sinó també amb la seva tasca acadèmica**. La seva tesi doctoral, "De la necesidad de encaminar por nueva senda la educación higiénico-moral de la mujer", és una defensa aferrissada de la necessitat de l'educació de les dones, no només per a elles mateixes, sinó com a baula essencial per a la consecució d'una societat millor. També en aquesta tesi, la doctora Aleu reclamava la desaparició de la cotilla de la indumentària femenina de l'època pels perjudicis que causava a la salut de la dona.

Aquesta barcelonina tan singular és, de fet, la rebesàvia de la Núria Cuyàs, una de les integrants del projecte, però no és l'única de les nostres avantpassades que hi figura. **Aquesta obra també vol reivindicar la història de les dones de la nostra família, i per extensió, la de les dones en general.** Són dones que no apareixen als llibres d'història amb noms i cognoms (com amb prou feines ho fa una figura tan rellevant com la de la doctora Aleu), però que són igualment importants i fascinants. Hem interrogat les nostres mares i àvies i hem intentat plasmar aquests petits fragments de vida amb la voluntat de generar en l'espectador la curiositat sobre les seves pròpies avantpassades.

De fet, la nostra feina en aquest projecte ha sorgit de la necessitat de trobar respostes a un munt de preguntes. Què va significar la figura de la doctora Aleu? Què ens diu a nosaltres? Com era la seva època? Quins paral·lelismes en podríem fer amb el món actual? I què passa amb les nostres àvies, les nostres besàvies? Com va ser la seva vida? Com haurien volgut que fos? I ens vam trobar que moltes de les "nostres dones" haurien volgut ser actrius, biòlogues, ballarines, músics, etc., i no les van deixar. Altres, ni tan sols s'ho van preguntar, què volien ser, ni tampoc ningú no els ho va preguntar. I nosaltres? Què fem o deixem de fer? Què tenim en comú amb elles? Quins problemes compartim? La doctora Aleu parlava de la necessitat de desterrar la cotilla però, ho hem aconseguit? Quines cotilles ens constrenyen a les dones d'avui en dia? Quines són les cotilles visibles i invisibles que fa segles que portem?

Aquestes són només algunes de les preguntes que ens hem fet i ens estem fent sobre la dona, la d'abans i la d'avui. **I és sobre les cotilles, les d'abans i les d'avui, que tracta el nostre espectacle.** Què podem dir de tot plegat amb les paraules, la música, les imatges i el nostre propi cos?

EL PROCÉS

L'espectacle s'ha anat construint simultàniament a partir del text, la música, el moviment i l'estètica del vestuari, amb l'objectiu de crear una peça única. Fragments de la vida de la doctora Aleu, fragments del nostre procés d'assaig, peces de moviment creades a partir de conceptes i imatges que havien sortit en els nostres debats, propostes de cançons sobre els temes més diversos, anuncis, notícies de diaris antics... Com si d'un puzle es tractés, el repte ha estat anar integrant i descartant tot el material del que partíem per explicar una única història.

L'espai sonor es planteja com un diàleg entre dos temps. Malgrat explicar la història de la doctora Aleu, ho fem des d'un punt de vista actual, el nostre, i és per això que hem descobert que el registre de la música que utilitzem per parlar-ne també havia de ser el nostre. **Les peces especialment creades per aquest espectacle a partir de quatre veus femenines i piano són, en definitiva, una manera de fer el pont entre les dues èpoques**; ja sigui per evidenciar-ne els paral·lelismes, per evocar-ne la seva memòria... Deixem, en canvi, que siguin les nostres àvies, mitjançant fragments d'enregistraments d'alguna cançó popular, les que evoquin la sonoritat més tradicional.

Si parlem del moviment, la dansa és l'art efímer per excel·lència, que s'acaba i s'oblida al mateix temps que succeeix. Però de sobte, curiosament, es repeteix i la mirada l'identifica com un déjà vu. En aquest espectacle el moviment té de vegades un **caràcter cíclic, circular, retornant... com el camí d'un peix en una peixera**. El cos és allà, present, però la ment pot viatjar i imaginar més enllà de les quatre parets. El moviment no ha estat compost per a escenes concretes ja escrites, sinó directament a partir de conceptes o imatges dramatúrgiques que sorgien en els nostres debats i hem anat creant una corporeïtat pròpia a la peça.

Pel que fa a la dramatúrgia, **hem comptat amb el testimoni personal de la rebesnéta de la doctora Dolors Aleu, la Núria Cuyàs, que ha compartit amb nosaltres les històries que s'expliquen d'ella dins l'àmbit familiar i també alguns escrits privats**. Aquesta part més íntima de la doctora, l'hem completat amb una recerca sobre la seva vida, a més de reunir documents com la seva tesi doctoral, cartes, notícies de l'època, anuncis... Un material que hem incorporat a l'obra per tal de fer-nos una petita idea de com va ser el seu camí fins a convertir-se en doctora, la seva relació amb la família, els companys i professors de la facultat, la seva amistat amb l'arpista Clotilde Cerdà Bosch i la fundació d'una escola per a dones, etc.

Les reflexions que ens vam fer sobre la seva figura també ens van portar a fer-nos preguntes sobre les nostres avantpassades, i aquest material s'ha fet un lloc en aquest muntatge en forma de petites històries, records, oblits... i també de música.

Finalment, ens vam mirar a nosaltres mateixes. En ple segle XXI, després de dècades de moviments feministes i fins i tot post-feministes, ens trobem un grup de dones amb ganes de treballar juntes i totes compartim una estranya sensació: la cotilla, sembla, no és una cosa del passat. Si ens fixem només en l'estètica, actualment no s'estila aquell particular artefacte destinat a perfilar (i a deformar) el cos femení per cenyir-lo a uns cànons de bellesa concrets, però el cos de la dona continua estant subjecte a cotilles. La transformació (deformació?) continua present: ventre pla, més o menys pit, gens de pèl..., i també les sabates de taló, les dietes, les faixes o els sostenidors "push up"; tot està destinat a aconseguir la imatge que creiem que hem d'aconseguir. **Tot plegat ens provoca un munt de contradiccions i el sentiment incòmode de no saber fins a quin punt les nostres cotilles modernes (no només les estètiques) són decisions pròpies o ens han vingut donades.** I aquestes contradiccions també apareixen a l'obra: hi ha la història de la doctora Aleu, les històries de les «nostres dones» i també hi som nosaltres mateixes que, transformades, ens hem tancat entre quatre parets de vidre per tal de ser mirades, però també per poder observar i comentar-ho tot.

Sobre la situació de la dona a la seva època, la doctora Aleu afirma a la seva tesi doctoral: ***"No hemos salido de la esclavitud; lo que se ha hecho en el transcurso de los siglos ha sido cambiarla de aspecto, endulzarla, hipocritizarla."*** Davant d'aquestes paraules, nosaltres hi hem posat un mirall i ens hi hem vist reflectides.

Enric AJ @AjEnric · 9 març
Recomanadíssim "Barbes de balena". Històries de les invisibles, de les ofegades al fons del mar. Teatre, música i dansa. Al @maldateatre!

Lluc Potrony ||*/|| @LlucPot · 9 març
'Barbes de balena' a @maldateatre és amable i punyent. Quatre dones expliquen amb simplicitat una història que no hauríem d'haver oblidat.

Gema Moraleda @GemOnTheMoon · 10 març
#BarbesdeBalena és una joia. L'imprescindible de la cartellera ara mateix. somnisdeteatre.com/barbes-de-bale... @maldateatre

Josep M Ribaudi @kabrota · 12 març
@maldateatre una obra indispensable: Barbes de Balena. Dinàmica, divertida i entremeliada bit.ly/2mgQJDw Aquestes dones ho peten.

ELEPHANTA @ElephantaGins · 14 març
Preciós, subtil i molt femení. "Les Barbes de Balena" és l'obra de teatre que us recomanem aquest mes. A la Sala El Maldà. #cultura

Eirene Ramos @EireneConE · 13 h
Al @maldateatre #postfunció després de #BarbesdeBalena, molt recomanable com a homenatge a la memòria de les dones en l'història 👏👏👏

Ricard Farré @RicardFarre · 12 h
#BarbesdeBalena és un espectacle preciós.Història,memòria, delicadesa,dones pioneres,4 artistasses i peixos que parlen! Tots a @maldateatre

Oleguer Parés @opares · 11 h
Recomano #Barbesdebalena un espectacle fet amb molt d'ofici!

Albana arq et al @Albana_cat · 8 març
#donesdeBarcelona emocioneu-vos amb #barbesdebalena al @maldateatre... instagram.com/p/BRZU14Tg5jJ0...

La Farándula @farandulactores · 8 març
Id al @maldateatre a ver #barbesdebalena, os encantará. Con la farandulera #LauraLópez. #farandulactores

ESTRENA AL TEATRE MALDÀ

La doctora anticotilles

Dolors Aleu, primera llicenciada en Medicina a Espanya, inspira 'Barbes de balena' ≡ **Aquest muntatge interdisciplinari** sobre els èxits de les dones compta amb un equip 100% femení

NÚRIA GÁMIZ

▸▸ **En roba íntima del segle XIX** ▷Un moment del muntatge 'Barbes de balena. O de què estan fetes les cotilles', que acull el teatre Maldà.

MARTA CERVERA
BARCELONA

La vida de la primera dona llicenciada en Medicina a Espanya, Dolors Aleu Riera (Barcelona, 1857-1913), ha inspirat *Barbes de balena. O de què estan fetes les cotilles*. El Maldà, una sala tan petita com sorprenent situada al Gòtic, estrena avui el muntatge, realitzat per un equip 100% femení. **«La coincidència de l'estrena amb el Dia de la Dona és pura casualitat»,** afirmen les protagonistes.

L'obra, amb dramatúrgia d'Anna Maria Ricart (també responsable de l'adaptació de la novel·la *Jane Eyre* al Lliure de Gràcia i de *Yerma* al Teatre de l'Akadèmia) i direcció de Mònica Bofill, està interpretada per les actrius, cantants i ballarines Núria Cuyàs, Laura López, Anna Romaní, autora de la coreografia, i Ariadna Cabiró, responsable de l'eclèctica banda sonora, al piano.

El muntatge, amb forma de collage, està escrit tant des del punt de vista de la protagonista com de les que l'envolten. Núria Cuyas, rebesneta d'Aleu, encarna la protagonista, mentre que la resta de l'equip va canviant de personatges per explicar les diferents situacions.

Amb escortes a la universitat

«La meva rebesàvia va tenir la sort que el seu pare, un home influent amb càrrec polític, la va recolzar sempre. Això sí, li va posar dos escortes perquè l'acompanyessin a la universitat, un lloc on sols hi havia homes. El primer dia que va entrar a classe va ser rebuda amb aplaudiments», recorda Cuyàs. La història d'aquella primera graduada en Medicina (amb pocs dies de diferència es va graduar la següent) no és l'única història de *Barbes de balena*. L'obra també recull experiències i testimonis de dones d'una altra època. **«Totes hem investigat en les nostres famílies el paper de les dones. Normalment, de les dones se'n saben menys coses. A vegades ni tan sols apareix el seu nom a l'arbre genealògic»,** destaquen les actrius.

▸▸ La doctora Dolors Aleu.

Arxius, anuncis i diaris de finals del segle XIX han servit també per recrear el context històric de l'època del personatge protagonista. Entre els documents consultats figura la tesi doctoral d'Aleu, *De la necesiad de encaminar por una nueva senda la educación higiénico-moral de la mujer*, en què defensava que s'havia d'**«impulsar l'educació de les dones per aconseguir una societat millor»,** expliquen les actrius. També va reclamar la desaparició de la cotilla, que oprimia el tòrax i afinava la cintura de les dones, perquè dificultava la circulació sanguínia **«i provocava desmais».**

«Va ser una pionera i la seva graduació, després d'un examen de llicenciatura a Madrid amb un permís que va trigar molt a arribar, va causar un gran debat. Als diaris mèdics hi va haver cartes a favor i en contra de l'entrada de les dones en la medicina», recorda Anna Maria Ricart.

El culte a la bellesa d'aquella època seguia uns patrons estrictes. Avui les formes són unes altres, però ¿hem canviat tant? Aquesta és una de les preguntes que es fan des de l'escenari. **«Moltes de les frases de la meva avantpassada les firmaríem avui. Els seus pensaments segueixen vigents»,** afirma Cuyàs.

El text segueix cronològicament la vida d'Aleu però la posada en escena fuig del naturalisme i té un toc de bogeria. El vestuari mostra la roba íntima de les dones de fa 130 anys. **«Hi ha molt d'humor i un punt de surrealisme i poesia»,** afirma la directora. **«És un espectacle amb moltes capes, que contraposa el que passava llavors i ara».** La seva intenció és que el públic surti de la sala preguntant-se: **«¿Què significa ser dona avui? I que tingui ganes d'arribar a casa per interessar-se per la vida d'àvies i rebesàvies».**

«El seu pensament segueix vigent. Moltes frases les firmaríem avui», diu la rebesneta

El cas d'Aleu no és representatiu de la vida de les seves coetànies. Ella va poder graduar-se i fins i tot va exercir de pediatra i ginecòloga durant 25 anys en les dues consultes que va muntar a Barcelona. **«El seu marit** [Camil Cuyàs] **sempre la va recolzar, perquè ell no guanyava ni un duro»,** confessa la seva rebesneta. ≡

TEATRE

DE QUÈ ESTAN FETES LES COTILLES DEL SEGLE XXI?

Dolors Aleu va ser la primera dona llicenciada en Medicina del país, el 1882. Aquesta pionera desaconsellava a la seva tesi doctoral l'ús de la cotilla per motius de salut. Però més de cent anys després, les cotilles (les metafòriques) encara hi són.

CRISTINA GUARRO ÁVILA

La cotilla, aquella peça desterrada de l'armari femení que estrenyia les dones fins a deixar-les sense respiració i podia deformar-ne els cossos, sembla que ha tornat. O potser és que mai va marxar del tot. Les nostres avantpassades portaven cotilla, i nosaltres? Ens les hem tret de debò? Potser és que en tenim de figurades que ens constrenyen igualment? Barbes de balena és el material que s'utilitzava per fer les barnilles de les cotilles. De què estan fetes les nostres, les del segle XXI? Aquests interrogants són els que planteja *Barbes de balena* el nou espectacle del Circol Maldà que es representarà a partir del 8 de març –Dia de la Dona Treballadora–, una «coincidència afortunada» en paraules de la seva directora, Mònica Bofill.

L'obra neix de la voluntat de crear un espectacle que parlés de dones. «Volíem investigar des de diferents punts de vista què vol dir ser 'dona' avui en dia, i què volia dir ser dona per a les nostres avantpassades», afirma l'actriu Núria Cuyàs, rebesnéta de la doctora Aleu, primera llicenciada en Medicina del país. L'espectacle pren la figura de Dolors Aleu, una dona que va trencar tots els motlles socials, morals i intel·lectuals de l'època. No obstant, no està sola: coincideix a les aules amb dues dones més, Maria Elena Maseras i la Martina Castells, també apareixen a l'obra. Aleu ha passat als llibres d'història com la primera a aconseguir-ho. Tot i així, s'ha de filar molt prim perquè qui va finalitzar abans va ser Maseras el 1878. El problema és que en l'època havies d'anar a Madrid a examinar-te de la llicenciatura i aquest permís no li va arribar fins al 1882 –mig any després d'Aleu–. Castells va acabar el 1881 i l'any següent va obtenir-ne el doctorat –només quatre dies abans d'Aleu–. De totes tres, l'única que va exercir va ser Aleu, ja que Maseras va acabar llançant la tovallola mentre que Castells va morir poc temps després.

> Les nostres avantpassades portaven cotilla. I nosaltres? Ens les hem tret realment? Hi ha cotilles invisibles? Quines són? Són algunes de les qüestions plantejades a 'Barbes de balena'.

Barbes de Balena és un text de «narració contemporània» en què han treballat simultàniament set dones artistes, explica Bofill. No és creació col·lectiva ja que cadascuna ha tingut un paper de l'auca assignat des de les seves respectives disciplines –interpretació, cant, dansa, escenografia, direcció i escriptura–.

La història de la doctora Aleu i les seves companyes és l'excusa narrativa a partir de la qual es van mostrant els entrebancs que totes tres es van trobar i les noves cotilles intangibles de l'època actual. L'obra, construïda des del present, no pretén «adoctrinar ni donar respostes, sinó plantejar interrogants», diu la directora.

Per als qui pensen que la igualtat ja està aconseguida i no cal lluitar ni reivindicar res, un parell de dades. La Plataforma per la Igualtat en les Arts Escèniques i Visuals de Catalunya va presentar fa poc un estudi que reflectia la minsa presència de les dones en els àmbits de direcció i dramatúrgia –on es remenen les cireres bàsicament–als grans teatres durant la temporada 2016/2017.

Les dades eren les següents: Lliure, tres autores i dues directores (de 29 espectacles); TNC, una autora i dues directores (19); Mercat de les Flors, vuit directores (46); Liceu, cap directora musical i una directora escènica (10); Teatre Goya, una directora i una autora (10); Romea, una directora i cap autora (7); Festival Temporada Alta, sis directores i 13 autores de les quals tres són codirectores i set, coautores (59); Grec en teatre, vuit autores i nou directores de les quals quatre són coautores i sis, codirectores (34); i Grec en dansa, 9 coreògrafes de les quals cinc són cocoreògrafes i una dramaturga (15).

En canvi, el Teatre Español de Madrid ha presentat enguany una programació partitària. És clar que el dirigeix algú anomenat Carme Portaceli.

DOLORS ALEU, LA PRIMERA DOCTORA

Dolors Aleu i Riera (1857-1913) era filla d'una família de la burgesia barcelonina. L'any 1874, es presenta a la Facultat de Medicina de Barcelona per assistir a les classes de primer curs. Va a classe amb dos escortes que li posa el seu pare. El 1879 acaba els estudis amb un brillant expedient. Tot i així, no aconsegueix l'autorització per presentar-se a les proves de llicenciatura fins al 1882. S'especialitza en ginecologia i medicina infantil i exerceix durant 25 anys. De manera altruista, fa de metgessa dels nens de la Casa de Caritat. Crea amb Clotilde Cerdà, la reconeguda concertista i filla d'Ildefons Cerdà, l'Academia para la Ilustración de la Mujer. És la primera dona que entra a la Société Française d'Hygiene que l'accepta com a membre associat estranger. Des del 2015 Dolors Aleu dóna nom a una sala del Parc Científic de la UB.

Les intèrprets Anna Romaní, Ariadna Cabiró, Laura López i Núria Cuyàs, estrenyent la cotilla de la directora Mònica Bofill

NÚRIA GÁMIZ

L'EQUIP ARTÍSTIC

Anna Maria Ricart (dramatúrgia)

Llicenciada en Direcció i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre de Barcelona i en Ciències de la Informació per la Universitat Autònoma de Barcelona.Va ser periodista durant més de vint anys i ara és dramaturga.

És autora dels textos Barbes de balena (El Maldà, 2017-19); Només en queden restes, de la capa de superheroi, monòleg inclòs a l'espectacle col·lectiu i solidari De Damasc a Idomeni (Teatre Lliure de Montjuïc 2016, idea i direcció Barcelona Playwrights); La fórmula de la felicitat (Sala Atrium 2015, direcció de Mireia Trias); Flors carnívores (Sala Atrium 2013, Teatre Tantarantana i Círcol Maldà 2014, direcció de Marc Chornet) i La llista (Àtic22/Teatre Tantarantana 2013, direcció pròpia). Ha format part de l'equip de dramaturgs del Balneari Maldà (El Maldà 2015-2016).

Ha guanyat el Premi MAX 2015 a la millor adaptació teatral per Fuenteovejuna. Breve tratado sobre las ovejas domésticas, a partir del clàssic de Lope de Vega (Fira de Tàrrega 2014. Espectacle guanyador del III Almagro OFF). També ha realitzat altres adaptacions com: Mrs. Dalloway de Virginia Woolf (amb Michael De Cock i Carme Portaceli, Teatro Español 2019); Jane Eyre. Una autobiografia, a partir de la novel·la homònima de Charlotte Brontë (Teatre Lliure de Gràcia, febrer 2017, direcció de Carme Portaceli); La dona pantera, a partir del Teatre de Don Joan de Josep Palau i Fabre (Escenari Joan Brossa 2019); Infaust, versió lliure de Faust de J.W. Goethe (Teatre Akadèmia 2018); El metge de Lampedusa, a partir del llibre de memòries Lacrime di sale de Pietro Paolo i Lidia Tilotta (Temporada Alta – Teatre Lliure 2017), i Les supertietes, basada en Contes contra tot pronòstic d'Empar Moliner (El Maldà 2015), Premi Fundació Catalunya – La Pedrera en la Mostra d'Igualda 2016. També és la responsable de les dramatúrgies de Romeu i Julieta de William Shakespeare (la Seca-Espai Brossa 2016-17, direcció de Marc Chornet) i Yerma, de Federico García Lorca (Teatre Akadèmia 2017), juntament amb Marc Chornet; i Boquitas pintadas, a partir de la novel·la homònima de Manuel Puig (Versus Teatre 2014, direcció de Juan Pablo Miranda). Ha estat ajudant de dramatúrgia a El Cantador de Serafí Pitarra i Pau Bonyegues (Teatre Nacional de Catalunya 2014, direcció de Xicu Masó).

Monica Bofill (direcció)

Llicenciada en *Direcció i dramatúrgia* per l'Institut del Teatre i *Biotecnologia* per la UAB. Estudis d'Art dramàtic a Nancy Tuñon (2003-2006) i a Studio East, Kirkland, WA (USA) (1999 – 2002).

Ha dirigit obres com **L'huracà** (TNC, 2020); **Els Brugarol** (pendent d'estrena, 2020); **Paradisos Oceànics** (Teatre Akadèmia, 2019); **Incògnit** (direcció i traducció, Teatre Lliure, 2019); **La Benvinguda** (Sala Beckett, 2018); **Tot va bé, si acaba bé** (co-direcció amb Judith Pujol) Cia. Parking Shakespeare (Parc de l'Estació del Nord, 2018); **Las Travesuras de la Bruja Novata** (co-direcció amb Adrià Aubert) (Palau de la Música de València, 2018). **Barbes de Balena** (El Maldà, 2017, 2019); **Oh my God Barcelona**! (Auditori de Barcelona i El Maldà, 2016); **Les Supertietes** (El Maldà, 2015 i 2016, Premi Fundació Catalunya−La Pedrera); Films per a l'exposició **DEMOS: viure en democràcia** (Museu d'Arqueologia de Catalunya, 2015); **Constel·lacions** (direcció i traducció, Teatre Akadèmia, 2013); **L'Honorable Home d'Estat** (lectura dramatitzada, TNC, Barcelona 2013). Co-dramatúrgia i disseny audiovisual de l'espectacle **Ciutat de Vidre** (Mercat de les Flors, 2016; Sala Beckett, 2017; Premi Adrià Gual 2015). Com a ajudant de direcció ha treballat amb **Didier Ruiz, Ramón Simó, Magda Puyo, Rafel Duran**, **Alexander Herold, Sergi Belbel, Bijan Sheibani** i **Cristina Clemente**, entre d'altres.

Ha traduït l'Antologia de quatre obres destacades de Caryl Churchill (**Bosc boig; Cor blau; Prou borratxo per dir t'estimo?; Escapada solitària**) (co-traducció juntament amb Sílvia Ferrando) de la col·lecció Dramaticles de Comanegra; **L'alè de la Vida** dirigit per Magda Puyo (Sala Muntaner, 2015) i **Neu Negre** dirigit per Pere Planella (Teatre Ovidi Montllor, 2011).

Maria Albadalejo, figurinisme i escenografia

Llicenciada en art dramàtic, especialitat d'Escenografia i Figurisnisme, a l'ESAD Institut del Teatre de Barcelona. Ha cursat tres cursos del Graduat Superior en Disseny Tèxtil i Moda, a l'Escola Superior de Disseny ESDI.

Professionalment ha realitzat tots els vestuaris de les produccions d'Els Pirates Teatre, dirigides per Adià Aubert, en espectacles com: "Nit de Reis" estrenat l'any 2014 a la Biblioteca de Catalunya, "Les golfes del Maldà" estrenat al teatre Maldà, "Sing Song Swing" estrenat l'any 2013 al mateix teatre o "El Darrer Triangle" estrenat l'any 2011 i representat a La Seca-Espai Brossa. I més recentment espectacles com "Ronda Naval sota la boira" (2016), "Somni d'una nit d'estiu" (2017), "Gran Fracaroli" (2018) i Les feres de Shakespeare (2019).

En els últims anys ha participat en molts projectes com assistent de reconeguts figurinistes nacionals i internacionals com la Montse Amenós (col·laborant en espectacles de la companyia catalana Dagoll Dagom), l'Antonio Belart (en espectacles de Mario Gas i Carme Portacelli), l'Alejandro Andújar (en espectacles de Lluis Pasqual), Ikerne Jiménez o Franca Scquarciapino. En espectacles tant de teatre, opera i zarzuela estrenats a teatres de Barcelona com el TNC, el Teatre Lliure i el Liceu, o de Madrid com el CDN, Teatro Maria Guerrero o el Teatro de la Zarzuela.

També ha realitzat el disseny de vestuari, junt amb Carlota Ricart, de l'espectacle "Tirant lo blanc" dirigit per Pere Planella l'any 2015 al TNC i "Els Pastorets del Tricicle" dirigit per Paco Mir al teatre Poliorama. Ha dissenyat el vestuari de l'espectacle "Maldita fortuna" dirigit per Paco Mir al Teatre Apolo de Barcelona, així com l'espectacle "Barbes de balena" estrenat al teatre Maldà l'any 2017.

Actualment, com a membre de la companyia els Pirates Teatre, forma part de la nova gestió de El Maldà de Barcelona.

Ariadna Cabiró

Llicenciada en piano clàssic i contemporani a L'ESMUC i Màster en Musicologia i Interpretació de la Música Antiga, ESMUC-UAB. També diplomada en Mestra especialista de Música a la UAB. La seva carrera com a músic es mou entre els dos àmbits de la música antiga i el piano modern.

Com a clavecinista és membre fundadora del grup La Ferlandina i col·labora amb diversos projectes musicals. Participa amb assiduïtat a diferents festivals i l'hem sentit tocar en llocs emblemàtics com el Museu de la Música de Barcelona, el Museu Frederic Marès o el recinte modernista de Sant Pau. Participa en l'enregistrament de la BSO de la pel·lícula "13 dies d'Octubre" dirigida per Carlos Marques-Marcet (2015) i col·labora amb orquestres com El Teatre instrumental o Terrassa 48.

El seu recorregut professional està molt vinculat amb el teatre: És membre de la companyia Els Pirates Teatre des de l'any 2009. Ha estat pianista als espectacles Comedy Tonight, Sing Song Swing, Roba estesa, Les Golfes del Maldà i Balneari Maldà sota la direcció d'Adrià Aubert. Juntament amb tot l'equip dels Pirates Teatre, gestionala sala de teatre, música i dansa El Maldà de Barcelona des del novembre del 2013, i és responsable de programació musical del cicle Maldà 1700 de música antiga. Ha treballat amb Lloll Bertran a l'obra "El Secret de la Lloll" durant dos anys seguits.

Al 2017 firma la composició musical de l'obra Barbes de Balena, amb dramatúrgia d'Anna Maria Ricard i direcció de Mònica Bofill. A aquesta primera experiència en el terreny de la composició la segueixen la col·laboració a l'espectacle Akelarre de The Feliuettes, amb direcció de Míriam Escurriola, i el seu tercer treball i el més extens, Les Feres de Shakespeare, d'Els Pirates Teatre.

Anna Romaní

Ballarina, coreògrafa i pedagoga de la dansa, llicenciada en Interpretació i Coreografia a l'Institut del Teatre el 2017. Es forma en música i arts plàstiques des de molt jove, però es consagra sobretot a l'art del moviment, anant des de la dansa històrica (Renaixement i Barroc essent la seva particular especialitat) fins a la contemporània. El món de la dansa històrica l'ha portat a viure uns anys a França, París, on ha treballat amb Ensemble Donaires, L'Eventail, Cie. Outre Mesure, RenaiDanse o Le Poème Harmonique, entre d'altres; i a Catalunya, ha creat la seva pròpia companyia, Xuriach. En el camp de la creació contemporània, ha fet nombroses col·laboracions amb grups de música com Forma Antiqva, Il Profondo, La Sonorosa, Divina Mysteria o Mensa Sonora... i actualment està preparant un programa per al festival de Peralada amb les Vespres d'Arnadí, de Dani Espasa. La seva relació amb el teatre i el teatre musical s'explica al costat d'Els Pirates Teatre des del primer dia de la fundació de la companyia i fins al dia d'avui. Embrancada, amb ells, en el projecte d'El Maldà, lidera el festival Maldà enDansa.

Núria Cuyàs, actriu

Llicenciada en Art Dramàtic, en la especialitat d'interpretació, per l'Institut del Teatre de Barcelona. Continua els seus estudis a Rose Bruford College, de Londres amb el treball d'interpretació de textos de Shakespeare, 'Accent Dialect i Voice Shakespeare Verse'. Workshop de biomecànica teatral impartit per N. Karpov, Beca Prima del Teatro - Scuola europea per l'arte dell'attore (San Miniato-Pisa). També ha cursat estudis de dansa contemporània i jazz, dansa clàssica, esgrima teatral, acrobàcia, entre d'altres. Ha estudiat cant amb Mª Dolors Aldea i solfeig, harmonia, flauta de bec i música de cambra a L'Arc-Can Ponsic.

Ha participat en més de trenta produccions escèniques professionals, algunes de les quals són: Barbes de Balena, d'Anna Maria Ricart. Dir. Mònica Bofill, El Maldà; Somni d'una nit d'estiu, Shakespeare. Dir. Adrià Aubert, Escenari Brossa, 2017; Peggy Pickit veu la cara de Déu, de Roland Schimmelpfennig. Dir. Moisès Maicas; Shaking Shakespeare (Nominació com a Millor musical als Premis de la crítica i als Premis Butaca). Dir. Moisès Maicas; Estranha forma de vida. Dir. Joan Maria Segura, El Maldà; Pell de llarinté, cua de tiré, Temporada Alta. Dir. Moisès Maicas; Nit de reis, de Shakespeare. Cia. Els Pirates Teatre. Dir. Adrià Aubert; Reset. Dir. Xavi Morató. Miniteatres de Barcelona i gira; Bifurcació Moncada, de Jesús Moncada. Dir. Txell Roda. Almeria Teatre i gira; Roba estesa. Dir. i dramatúrgia Adrià Aubert i Núria Cuyàs. El Maldà i gira; Les golfes del Maldà. Cia. Els Pirates Teatre. Dir. Adrià Aubert. El Maldà. La gran duquessa de Gerolstein. Dir. Víctor Álvaro. Almeria Teatre i gira. Skribo, de Comendiants. Dir. Joan Font; El Mikado i Mar i Cel de Dagoll Dagom. Joan Lluís Bozzo i Joan Vives; La gran nit de Lourdes G, Dir. Josep M Miró i Cristina Clemente; La Flauta Màgica de Mozart, al Gran Teatre del Liceu, Dir. Bertrand de Billy, Joan Pons i Comediants.

Cinta Moreno, actriu

Ha estudiat interpretació a l'Escola Superior d'Art Dramàtic de l'Institut del Teatre de Barcelona. Ha cursat estudis complementaris de tècnica vocal i estil amb Mònica Miralles i de tècniques d'interpretació i dansa al Taller d'Arts Escèniques de Granollers.

Ha treballat amb directors com Gemma Beltrán, Roberto Rommei, Ramón Vila, Xicu Masó i Pere Planella. Ha actuat en nombrosos espectacles professionals, com ara El paseo de Federico (Joan Fullana i Xavi Martínez, Teatre Principal de Palma); Cavalls Salvatges no m'arrencarien d'ací (Víctor Sánchez, Versus Teatre); 108.1 Hi ha algú a l'altra banda? (Joan Fullana i Xavi Martínez, Círcol Maldà); Federico de paseo (Joan Fullana i Xavi Martínez, Espai Brossa); Dues dones que canten (Joan Fullana, Teatre Lliure); La casa en obres (Pep Tosar, Círcol Maldà); República Bananera (Joan Yago, Versus Teatre); Groucho me enseñó su camiseta (Damià Barbany, Festival Temporada Alta); Está linda la mar (Denise Duncan, Premi Mostra de Teatre de BCN); Vagas y Maleantas (Raquel Loscos– Teatre Tantarantana), (Barbes de Balena, Anna M.Ricart. El Maldà) i There was a Fiesta (Salvador S. Sánchez. T. Tantarantana), entre d'altres. Col·labora des del 2014 amb el projecte Teatre i Literatura del Teatre de Ponent de Granollers.

També ha treballat com a ajudant de direcció a Pessoa, o que o turista deve ver de Corcada Teatre (La Seca-Espai Brossa) i com a figurinista en diversos espectacles de dansa i teatre. És cofundadora de les companyies de teatre Vagas y Maleantas i Produccions La Copla de Wisconsin.

CONTACTE COMPANYIA

Marina Marcos Aixalà

Els Pirates Teatre I El Maldà

C. del Pi 5 esc dreta ppal 3a 08002 Barcelona

Telèfon 931647778

marina@elmalda.cat I elmalda.cat

DISTRIBUCIÓ

Montse Ferrer

Management cultural

Telèfon 649942885

www.mfmc.es I ferrer.montse@gmail.com